



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 698/2020
17.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ А.Д. у стечају из ..., Република ..., чији је законски заступник стечајни управник ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Јовић, адвокат из ..., против тужених ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Матић, адвокат из .., ради иселења, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Другог основног суда у Београду, на седници одржаној 17.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Други основни суд у Београду, решењем П 4913/19 од 13.11.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужилац поднео тужбу против тужених ради иселења из пословног простора, локала број ..., површине 38,03 м², који се налази у поткровљу објекта број ..., у улици ... број ... у Затим, како је над тужиоцем отворен стечајни поступак решењем Привредног суда Црне Горе Ст.бр. 260/16 од 23.06.2016. године, то је сходно одредби члана 17. став 1. и 27. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 6999/2019 од 14.10.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу је указао, да, како је над тужиоцем поступак стечаја отворен и води се пред Привредним судом Црне Горе, а не пред привредним судом Републике Србије, да се ради о спору против физичких лица и да се непокретност налази на територији Града Београда, Општина Чукарица, да је реч о спору за који је надлежан Други основни суд у Београду.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 23. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се примењује на основу одредбе члана 506.

став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Тужба је 11.01.2011. године поднета Првом основном суду у Београду. Други основни суд у Београду, решењем П 574/11 од 27.06.2019. године наставио је поступак у овом предмету прекинут решењем тог суда П 574/11 од 08.02.2017. године, због наступања правних последица отварања стечајног поступка над тужиоцем.

Одредбом члана 214. став 1. тачка 5. ЗПП је прописано, да, поступак се прекида кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. Одредбом члана 217. став 1. ЗПП, да, поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 214. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине.

Одредбом члана 88. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18), је прописано да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Одредбом члана 174. став 1. Закона о стечају је прописано да, одредбе о међународном стечају примењује се ако: 1) страни суд или други страни орган који спроводи контролу или надзор над имовином или пословањем дужника или страни представник затражи помоћ у вези са страним поступком; 2) суд или стечајни управник затражи помоћ у иностраној држави у вези са стечајним поступком који се у Републици Србији води у складу са овим законом; и 3) се страни поступак води истовремено са стечајним поступком који се у Републици Србији води у складу са овим законом. Одредбом члана 174.а став 1. Закона о стечају је прописано да, суд Републике Србије је искључиво надлежан за покретање, отварање и спровођење стечајног поступка против стечајног дужника чије је средиште главних интереса на територији Републике Србије (главни стечајни поступак). Исти суд је искључиво међународно надлежан за све спорове који произлазе из стечајног поступка.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова је прописано да, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супраничарства. Одредбом тачке 4. овог члана, између осталог да привредни суд у првом степену суди у споровима и поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Одредбом става 2. овог члана

између осталог да привредни суд у првом степену води поступак стечаја и реорганизације.

Према томе, како се у конкретној ситуацији ради о тужиоцу који је у стечају и поступак стечаја води пред страним судом, то нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда у Београду због тога што је тужилац у стечају, сходно одредбама Закона о стечају. Затим, како је тужилац привредни субјект који је у стечају и поступак после прекида настављен у овој парници, а тужени физичка лица, то нису испуњени ни субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о стечају, због чега је за даље поступање у овом предмету стварно надлежан Други основни суд у Београду.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић